

tõkestatavate subsidiumide esinemist ega viimaste tagajärjel tekkinud kahju, mida nõuab dumpinguvastase algmääruse artikkel 15, kuivõrd komisjon kasutab turumajanduslikust kohtlemisest keeldumist subsidiumide tõkestamise eesmärgil.

⁽¹⁾ ELT, L 29, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96, kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida muudab nõukogu määrus (EÜ) nr 2117/2005 (ELT 2005, L 340, lk 17).

⁽³⁾ Nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2026/97, kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 1997 L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78).

27. aprillil 2009 esitatud hagi — Complejo Agrícola versus komisjon

(Kohtuasi T-174/09)

(2009/C 153/91)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid A. Menéndez Menéndez ja G. Yanguas Montero)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks;

— tühistada komisjoni 12. detsembri 2008. aasta otsuse 2009/95/EÜ⁽¹⁾ artikkel 1 koos I lisaga osaliselt niivõrd, kuivõrd nendega tunnistatakse ala „Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz” (kood ES 6120015) ühenduse tähtsusega alaks (edaspidi „ÜTA Acebuchales”) ja kehtestatakse taas täielikult COMPLEJO AGRÍCOLA õigus teostada omandiõigust põllumajandusettevõtte osale, millel ei ole ühenduse tähtsusega alaks valimiseks vajalikku ökoloogilist väärtust;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas menetluses vaidlustatud otsusega kinnitati nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta⁽²⁾ artikli 4 lõike 2 sätete kohaselt Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade teine ajakohastatud loetelu. Vaidlustatud otsuses välja valitud ja säilitatud ühenduse tähtsusega alade seas on ÜTA Acebuchales, mille pindala on 26 475,31 hektarit ning mille koordinaadid on järgmised: pikkuskraad 5° 57' 4" W ja laiuskraad 36° 24' 2".

Vaidlustatud otsusega arvati hagejale kuuluva põllumajandusettevõtte, mille pindala on 1 759 hektarit (edaspidi „põllumajandusettevõtte”) ÜTA Acebuchales hulka. ÜTA Acebuchales välja valimisest alates kohaldub sellele maatükile automaatselt direk-

tiivi 92/43 artikli 6 lõigetes 2, 3 ja 4 ettenähtud kaitsekorraldus. See kaitsekorraldus piirab hageja võimalusi ÜTA Acebuchales'i hulka arvatud ettevõtte osa kasutada ja sellest kasu saada.

Hageja märgib oma väidete toetuseks:

— komisjon tegi ÜTA Acebuchales'i selle osa übermõõdu kindlaks määramisel, mis puudutab hagejale kuuluvat põllumajandusettevõtet, vea, mis tuleneb direktiivi 92/43 I, II ja III lisas ettenähtud kriteeriumite väärtust kohaldamisest;

Nagu keskkonnanõustamise äriühingu Istmo üksikasjalik keskkonnanaruanne näitab, ei vasta asjaomase ÜTA Acebuchales' põllumajandusettevõtte 94, 877 hektarit 1 759 hektarit ökoloogilistele tingimustele, mis direktiivis 92/43 on ühenduse tähtsusega alade hulka kuulumiseks seatud. Direktiivi 92/43 III lisas esitatud kriteeriumite väärtust kohaldamise tõttu on kuulutatud suur osa hagejale kuuluvatest ökoloogilise väärtuseta aladest ühenduse tähtsusega alaks, millega on muu seas rikutud ühenduse õiguse proportsionaalsuse ja seaduslikkuse põhimõtet;

— sellest tuleneb, et hageja omandiõigust kasutada talle kuuluvate asjaomase ÜTA Acebuchales'i põllumajandusettevõtte osi, millel puudub ökoloogiline väärtus, ja saada neist kasu, piiratakse õigustamatult ja ebaproportsionaalselt;

— hageja ei ole saanud võtta osa ÜTA Acebuchales' väljavalmimise menetlusest ega saada teavet selle olemasolu kohta enne vaidlustatud otsuse avaldamist, millega on rikutud tema õigust anda seletusi ja ka õiguskindluse põhimõtet.

⁽¹⁾ Komisjoni 12. detsember 2008. aasta otsus 2009/95/EÜ, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade teine ajakohastatud loetelu (teatavaks tehtud numbri K(2008) 8049 all) (ELT L 43, lk 393).

⁽²⁾ (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102).

6. mail 2009 esitatud hagi — Government of Gibraltar versus komisjon

(Kohtuasi T-176/09)

(2009/C 153/92)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gibraltari valitsus (esindajad: QC D. Vaughan ja barrister M. Llamas)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni otsus 2009/95/EÜ ulatuses, milles ala ES6120032 laiendatakse Gibraltari territoriaalvetele (nii UKGIB0002 sees kui ka sellest väljas) ja avamere alale.

— mõista komisjonilt välja hageja kohtukulud ja muud käesoleva asjaga seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 12. detsembri 2008. aasta otsus 2009/95/EÜ, millega — kooskõlas nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ — võeti vastu ühenduse tähtsusega ala teine uuendatud loetelu Vahemeremaa biogeograafilise piirkonna kohta (teavitatud dokumendiga number C (2008) 8049) ⁽¹⁾, ulatuses, milles ala ES6120032 „Estrecho oriental” hõlmab Gibraltari territoriaalvett (nii UKGIB0002 sees kui ka sellest väljas) ja avamere ala.

Hageja põhjendab hagi järgmiste väidetega.

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud otsus on vastuolus EÜ lepinguga, kuna:

- komisjon rikkus ilmselt õigusnormi, kuna vastuolus EÜ artikliga 299 määras ühe liikmesriigi territooriumi — Briti Gibraltari territoriaalveed — teise liikmesriigi — Hispaania — koosseisu kuuluvaks;
- otsus vastuvõtmisega rikuti direktiivi 92/43/EMÜ ⁽²⁾ artikli 3 lõiget 2 ja artikli 4 lõiget 1, ilmselt rikkudes selle direktiivi süsteemi, kuna otsusega püütakse omistada ühenduse tähtsusega ala staatus suurele osale alast ES6120032, mis ei asu Hispaania territooriumil ja mis kuulub teisele liikmesriigile, ning osale avamerest, mis ei kuulu liikmesriikide Euroopa territooriumi hulka ja mille suhtes Hispaania puudub kontroll ning mis ei ole tema suveräänsuse mõjualas — sellega on ilmselt rikutud sama direktiivi artiklit 2;
- otsus sisaldab õigusnormi rikkumist, kuna ühenduse tähtsusega ala staatus ja direktiivist 92/43/EMÜ tulenevad kohustused püütakse omistada Hispaania suveräänsuse mõjualas olevatele osadele alast ES6120032, mis kattuvad Ühendkuningriikide suveräänsuse mõjualas oleva alaga UKGIB002, millega samale alale püütakse kohaldada kahte eraldiseisvat ja erinevat õiguslikku, karistus-, haldus- ja järelevalveõiguslikku korda;
- otsuse vastuvõtmisel rikuti 1982. aasta ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) artikli 300 lõiget 7 ja XII osa sätteid, 1976. aasta Vahemere reostuskaitse Barcelona konventsiooni ja viimase 1955. aasta protokollide sätteid, kuna otsusega kohustatakse Hispaaniat järgima ala ES6120032 hulka loetud Briti Gibraltari territoriaalvetes samu keskkonna nõudeid, mida Ühendkuningriik/Gibraltar peavad samas alas täitma.

Teiseks väidab hageja, et vaidlustatud otsus sisaldab ilmseid faktivigu, mille põhjal komisjon rakendas väärtalt õigust ja rikkus EÜ lepingut, kuna otsus tugineb valedele ja eksitavatele andmetele.

Kolmandaks väidab hageja, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega rikuti õiguskindluse põhimõtet, kuna alade „kattuva”

määrangu automaatne tagajärg on samal ajal samal eesmärgil kahe õigussüsteemi rakendamine (Gibraltari ja Hispaania õigussüsteemid rakendavad direktiivi 92/43/EMÜ).

Teise võimalusena väidab hageja, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega rikuti rahvusvahelise tavaõiguse osaks olevaid põhimõtteid, mis sisalduvad UNICLOS artiklites 2, 3, 89 ja artikli 37 lõikes 1. Kolmanda võimalusena väidab hageja, et ulatuses, milles see otsus määrab ala ES6120032 hulka Briti Gibraltari territoriaalveed, rikub otsus rahvusvahelise tavaõiguse põhimõtet, et territoriaalvete väikseim ulatus on kolm meremiili.

⁽¹⁾ ELT 2009, L 43, lk 393.

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

11. mail 2009 esitatud hagi — Spa Monopole versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Kohtuasi T-183/09)

(2009/C 153/93)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (esindajad: L. de Brouwer, E. Cornu ja O. Klimis)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Hispaania)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 2. märtsi 2009. aasta otsus liidetud asjades R 1231/2005-4 ja R 1250/2005-4;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Club de Golf Peralada, SA

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „WINE SPA” kaupadele ja teenustele, mis kuuluvad klassidesse 3, 5, 16, 24, 25 ja 42

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV